

Piatok 19. týždňa

Mt 19,3-12

*Nerozlučnosť manželstva
Obnoviť vernosť hodnotám*

Aktuálna otázka, na ktorú by sme radi počuli v rámci dnešného módného trendu priliehavú odpoveď, ktorá by sa zhodovala s postojmi súčasného sveta. Človek sa tak ľahko dá ovplyvniť názormi svojho okolia, prostredia, v ktorom žije. A ako ľahko dokáže zabudnúť na to, čo hovorí Boh, čo hovorí Kristus. Človek si veľmi rád a veľmi rýchlo dokáže prispôbiť nejaký predpis, zákon tak, aby mu to vyhovovalo, aby to zapasovalo s jeho predstavou, požiadavkou. Hľadá príčinu, dôvod, ktorý by bol tým vhodným ospravedlnením.

Takto sa správali aj farizeji, keď položili Ježišovi otázku: „**Smie človek prepustiť svoju manželku z akejkoľvek príčiny?**“ (Mt 19,3)

Existoval zákon v židovskej spoločnosti vo vzťahu medzi mužom a ženou. Pre Žida, Hebreja, Izraelitu to bolo niečo, čo ho robilo skutočne človekom, ako ho chcel mať Boh. Bola to vlastne jeho povinnosť. Vtedy bol požehnaný. Ale v dejinách Izraelského národa vidíme aj postavy, ktoré sa tohto vzťahu zriekajú. Najmä niektorí proroci, ale vidíme to i na postave Jána Krstiteľa, na postave apoštola Pavla a mnohých iných. Práve pre Božie veci, aby mohli pracovať pre Božie kráľovstvo. Ježiš pozná zmýšľanie pýtajúcich sa farizejov. Hovorí priamo a otvorene o tvrdosti ľudského srdca. Ale chce preniesť svoju odpoveď do inej roviny, ktorou je vnútro, srdce človeka v pôvodnom Božom pláne. Pripomína to pôvodné, starozákonné „**Preto muž opustí otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele**“ (Mt 19,; porov. Gn 2,24). A ďalej sám dodáva „**A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje**“ (Mt 19,6).

Ťažká reč. Aj v dnešnej dobe. Keď celý svet okolo nás je dôkazom tvrdosti srdca človeka voči človekovi i voči Bohu. Najbežnejšou správou v najpredávanejších časopisoch, týždenníkoch, sú tzv. „pikošky“ z intímneho života. Manželstvá na chvíľu, na skúšku, ktoré sa rozpadávajú. Sú nahrádzané partnerským spoložitím, ďalšími a ďalšími vzťahmi. Celý svet hudby, filmu, politiky, umenia je akosi viac poznačený týmto problémom. Ľudia, ktorí sú nám predkladaní ako istý „ideál“ súčasného života. Ideál dokáže človeka silne motivovať. Ale zlý ideál dokáže človeka aj silne pomýliť a viesť na tú veľmi nesprávnu cestu.

Pýtajme sa sami seba, koľkokrát sme siahli po týchto článkoch a koľkokrát to boli články prvé, ktoré nás zaujali. Sme aj my pomýlení dnešnou dobou alebo máme ešte zdravý názor, zdravú vieru ohľadom vzťahu muža a ženy? Možno sa pýtať rovnako mladých i starších. Musíme sa ale pýtať predovšetkým sami seba. Vo svojom vnútri, vo svojom svedomí. Je pre mňa ideálom, vzorom „hviezda“ z časopisu, ktorá má za sebou „pestrý život“, alebo je mojím ideálom stále Kristus, ktorého môžem vidieť v zbožnej matke, otcovi, ktorí sú verní po celý život svojej láske, postavenej od začiatku na láske Boha? Tvrdá reč aj v dnešnej dobe. Ježišova reč je často radikálna. Evanjeliový radikalizmus nepozná niekedy kompromisy. V tomto prípade iste nie. Pretože človek nie je nejaká vec, ktorú možno použiť a potom, keď uvidí azda „inú, lepšiu, krajšiu“, môže ju zameniť. Človek – to je Boží obraz. A ten neslobodno nikdy odhodiť. V tom je dôstojnosť človeka. Podobnosť Bohu. Preto Ježiš tak dôrazne hovorí „**čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje**“ (Mt 19,6).

Preto vyžaduje inými slovami vernosť muža a ženy. Aj v tom spočíva veľkosť človeka. Vernosť. Pojem, ktorý sa dnes pomaly vytráca spomedzi ľudí. Vernosť medzi mužom a ženou, vernosť sebe, vernosť svojmu povolaniu, vernosť svojim hodnotám, svojim ideálom, vernosť maličkostiam a predovšetkým vernosť Bohu. S týmto musíme dnes bojovať oveľa viac, pretože svet okolo nás neustále chce oberať a často i oberá o túto vernosť, ak nie sme dost' opatrní.

Dokážme svetu, ktorý ponúka svoje „hodnoty“, že naša viera v Krista nás vedie k iným, pravým hodnotám. Obnovme tento vytrácajúci sa pojem vernosti v našich rodinách. Dajme mu patričné miesto v každom manželskom vzťahu. Postavme ho ako ideál pred deti, ktorým sa chce dnes ponúkať niečo iné. Rozprávajme v rodinách na túto tému, aby sme dokázali zachovať živé Božie slovo, ktoré chceme niekedy sami od seba meniť. Kristus však jasne hovorí: „**Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje**“ (Mt 19,6).

Amen.